

שמחת תורה

וזאת הברכה

תשרפ דעו תישארב תשרפמ הרותה תא סייסל וניכז, אוה קורב שודקה סיכלמה יכלמ קלמ לש ומש **יתברך** וזאת הברכה. בשמחת תורה מוציאים בכל בית כנסת שני ספרי תורה, בספר אחד מסיימים את התורה בפרשת וזאת הברכה, ומיד לאחר מכן, ללא שום הפסק בינתיים, מתחילים מההתחלה את פרשת בראשית. אין אפילו קדיש באמצע, כיון שלתורה אין סוף ואין התחלה. רבי חיים מצאנז ע"ה, היה מאוד שמח במשך כל יום שמחת תורה, מתפילת שחרית ועד ערבית. הוא היה 'פנוי' מתוכניות, ורק היה רוקד עם התורה מהבוקר ועד הלילה. באחת השנים הוא ראה קבוצה של אנשים, שלא היו רוקדים, אלא רק יושבים בפינה ומסתכלים. ניגש אליהם רבי חיים ושאל אותם - 'למה אתם לא רוקדים, שמחת תורה היום?!' ענו לו האנשים - 'כבוד הרב, מי שלמד בכל השנה, והיום הוא מסיים את התורה, יכול לרקוד. אבל אנחנו 'עמי ארצות', אפילו לקרוא אנחנו לא יודעים!' אמר להם רבי חיים - על התיבה יש שני ספרי תורה, אחד בשביל האנשים שברוך ה' למדו וסיימו את התורה היום. והספר השני הוא בשביל האנשים שמתחילים היום, לכן אתם יכולים להתחיל היום מבראשית!'.

